

Kolej żelazna galicyjska Karola Ludwika.

IV.

W rzędzie towarów, które kolej Karola Ludwika w roku 1866. do kraju przywiozła, pierwsze zajmują miejsce żelazo i stal. Tych dwóch artykułów sprowadzono do 200.000 cetnarów, w jednej trzeciej części z hut krajowych, z zachodniej Galicyi z Wadowickiego niegdyś obwodu, w dwóch trzecich zaś częściach z fabryk zagranicznych. Huty w Wadowickim obwodzie w Zakopanem, w Obszarze w państwie Żywieckim, w Suchej, w Makowie i inne, wytapiają po największej części rudę żelazną z Węgier sprowadzaną, nasze bowiem Karpaty w minerały bardzo są ubogie. Wyrób żelaza w tamtych stronach jest prawie tylko środkiem do zużytkowania drzewa, którego tam wielka jest obfitość, a na które żadnego nie ma odbytu.

Drugą bardzo ważną rubryką transportów były wyroby z żelaza, stali i innych metali, których sprowadzono blisko do stu tysięcy cetnarów. Są to w przeważnej części kosy z fabryk górnio-austriackich, których większa połowa przechodzi tylko przez Galicyę i przez Brody do Rosyi wprowadzana bywa.

Między przedmiotami do pożywienia służącymi, które nam z zagranicy przywieziono, pierwsze miejsce zajmuje cukier, sprowadzono go do 50.000 cetnarów, po większej części z fabryk w Szląsku austriackim i Morawie, cukru bowiem kolonialnego (trzciniowego) nie wiele już teraz używają. Cukier z buraków, pomimo wysokiej opłaty na wyrób nałożonej, wyrugował jednak produkt kolonii, bo cło na cukier z obcych krajów sprowadzany stósunkowo jeszcze jest wyższe, niż opłata od krajowego wyrobu. Szkoda że Galicya dotąd jeszcze w przemysł jest uboga, iż nie zdoła sama wyprodukować chociażby tylko tej ilości cukru, którą na własną konsumcyę potrzebuje. A mamy wszystko co tylko do wyrobu cukru przydatne być może. Ziemia nasza zdolna jest do produkeyi buraków, paliwa mamy podostatkiem, robotnik tańszy jest u nas niż za granicą. Moglibyśmy więc wytrzymać konkurencyę z innemi prowincjami monarchii, które nie tylko cukier na własną konsumcyę produkują, lecz znaczną jeszcze ilość za granicę monarchii wywożą. Wyrób cukru to wprawdzie rzecz nie łatwa. Potrzeba do tego bardzo znacznego kapitału, zwłaszcza u nas, gdzie wypadaloby mieć własny i rozległy obszar ziemi, żeby na nim założyć plantacyę buraków, i do niej całe gospodarstwo zastosować, jako bezpośrednią podstawę dla fabryki, pośrednio zaś takowe plantacye, chociaż na małą skalę, w okolicznych włościach wywołać. Buraki przy średnim urodzaju równy prawie plon wydają jak ziemniaki, wprawdzie równie a może i bardziej jeszcze rolę wyplenają, ale za to też fabryki cukru w wycłózkach, podobnie jak gorzelnie w wywarach, wyborną karm dla bydła dostarczają. W racjonalnem gospodarstwie, tam gdzie buraki ważną rubrykę produkeyi rolniczej stanowią, chów bydła musi być znaczny, inaczej bowiem plantacye buraków wyplenią na długie lata najżyźniejsze grunta, jak to w wielu miejscach na Podolu rosyjskiem widzimy i na Ukrainie, słynnej niegdyś z bajecznych urodzajów.

Może kto zarzuci, iż trudno w Galicyi przemawiać za wyrobem cukru z buraków w obec upadku fabryki w Tłumaczu, z tak ogromnym nakładem założonej, od dawnego już czasu żadnego prawie dochodu nieprzynoszącej, która dziś zupełnie zamkniętą być ma. Na to odrzec można, iż upadek Tłumackiej fabryki pochodzi z przyczyn lokalnych, i że tak powiemy, nawet indywidualnych. Zbudowano ją z nakładem przechodzącym o wiele siły założyciela, założono na nader wielką skalę w miejscu, w którym skąpo o paliwo i wodę, dwa główne żywioły każdego przemysłowego przedsiębiorstwa. Nie było z samego początku dostatecznej technicznej znajomości rzeczy, miasto spodziewanego zysku pokazały się straty, które pierwiastkowego właściciela zniszczyły. Zakład przeszedł w obec ręce, dostał się następnie w posiadanie akeyonaryuszów o parę set mil nad Renem mieszkających, których administracya wielkie sumy kosztuje, pomimo iż nie zdołała dotąd podnieść zakładu i pokonać trudności, które przy samem założeniu jak zmora na dalszym jego rozwoju ciążyły. Nie dziw iż w takich okolicznościach zakład upaść musiał. My zresztą tego nie

taimy, iż fabrykacya cukru z buraków, jak już powiedzieliśmy, jest rzeczą wcale nie łatwą. Potrzeba do niej nie tylko znacznego kapitału ale i dokładnej technicznej znajomości rzeczy, potrzeba nadto gospodarstwa rolnego w całej okolicy do produkeyi buraków zastosowanego a przytem racjonalnie prowadzonego. Że zaś przy zachowaniu niezbędnych tych warunków fabrykacya cukru w naszych stronach utrzymać się może i znaczne przynieść korzyści, mamy tego dowód w pogranicznym Królestwie Polskiem, a nawet w sąsiednich prowincjach rosyjskich, w przeszłym wieku od Polski oderwanych. W samej kongresowej Polsce, nie mającej większej niż Galicya rozległości, jest dziś a przynajmniej było do niedawna 47 fabryk cukru burakowego, które wyroby swoje po całej Rosyi rozwożą. Dziś nawet nowe jeszcze fabryki powstają, pomimo iż obecne okoliczności rozwojowi przemysłu wcale nie są przyjazne.

W Galicyi już dla tego powstania fabrykacyi cukru burakowego życzyć sobie wypada, że fabrykacya ta byłaby prawdziwie rodzimą do której wszystkie surowe materyały w kraju się znajdują. Oszczędziłaby krajowi jakie półtora miliona złotych austriackich, które corocznie za cukier wychodzą, cały przychód kraju nie ograniczałby się już do samej tylko produkeyi pszenicy, nadto cukrownie mogłyby w niektórych miejscach zastąpić gorzelnie, których przyszłość bardzo stała się wątpliwą.

Z towarów kolonialnych i zamorskich, kolej Karola Ludwika przywiozła w roku 1866. około 11.000 cetnarów kawy, do 12.000 cetnarów różnych korzeni, 17.000 cetnarów ryżu i różnych bakaliów, a kończąc rubrykę rzeczy do pożywienia służących, wspomniemy jeszcze o cykoryi, której do 9000 cetn. z zagranicy sprowadzono, chociaż cykoryę z łatwością w własnym kraju produkować i wyrabiać można.

Z trunków i gorących napojów sprowadzono wina około 10.000 cetnarów, likierów i rumu 10.000 a piwa zagranicznego do 4000 cetnarów.

Z rzeczy do okrycia służących zwieziono w roku 1866. około 150 cetnarów wyrobów jedwabnych, do 12.000 cetnarów wyrobów bawełnianych, około 9000 cetnarów sukna i wyrobów wełnianych, 11.000 cetnarów płótna i wyrobów lnianych, do 7000 cetnarów skór wyprawionych, a prócz tego do 12.000 cetnarów szkła i porcelany, a prawie tyle kramarszczyzny i towarów galanteryjnych, przyczem jednak uwagę zrobić musimy, iż wielka część przedmiotów, całą tą rubryką objętych, w Galicyi nie pozostała, ale do Multan i Wołoszczyzny wyślana była.

Pobieżny ten przegląd głównych przedmiotów kolej Karola Ludwika w roku 1866. transportowanych, przekona każdego o wielkiem znaczeniu drogi tej żelaznej dla kraju naszego. Chociaż przy jej zakładaniu miano bezpośrednio tylko własne zyski na celu, jak to się dzieje przy każdym przemysłowem przedsięwzięciu, to jednak zaprawdę nie można, że pośrednio wielkie z niej korzyści na cały kraj spłynęły. Komunikacya osób stała się spiesniejszą i tańszą, chociaż zaś fracht na kolei Karola Ludwika bardzo jest wysoki, to jednak daleko ona taniej produkta nasze wywozi, taniej towary z zagranicy przywozi niż dawniej zwykłemi gościńcami i furmankami. Nadto śmiało powiedzieć można, iż dopiero kolej Karola Ludwika sprawiła, że wschodnia Galicya tak znaczną ilość zboża eksportuje, bo zwykłe wozy furmańskie nie wystarczyłyby nigdy do tak znacznego transportu, który przytem w dwójnasób prawie tyle kosztował, co dziś pomimo drogiego frachtu płacimy. Drogi żelazne tem większe u nas mają znaczenie, iż Galicya w rzeki spławne bardzo jest uboga. San i Bug są spławne tylko na wiosnę, i to nie każdego roku, Dniestr zaś stał się dopiero spławnym, dzięki staraniu rządu naszego. Koleje żelazne są więc w Galicyi potężnym środkiem zbliżenia się ku owym krajom zachodnim, w których zboże i inne płody ziem naszych największy odbyt znajdują.

Opisanie fundacyi szpitalów św. Łazarza we Lwowie.

(Dokończenie. — Obacz nr. 1., 2., 3. i 4. Dodatku nadzwyczajnego.)

Przez ożenienie się Stanisława Maliczowskiego (z Maliczowie koło Nawary) z Anną, córką rajcy Marcina Wasserbrota, przypadły temuż grunta miejskie po teściu w posiadanie ⁵¹⁾. Syn Stanisława, Michał Maliczowski wielkorządca zamku krakowskiego (według Nie-

sieckiego Herb. VI. str. 327), gdy reszta jego rodzeństwa pomarła, bezdzietny, zapisał te same grunta składające się z 1 3/4 łana na szpital św. Stanisława ⁵²⁾. Na tych gruntach osiedleni byli rolnicy i

⁵²⁾ Arch. miej. lib. 1076. str. 506. acta castr. Cracov. fer. 3. post festum assumptionis Beatae Mariae Virginis. Acta offic. consul. fer. 4. post Domin. Reminiscere 1592.

⁵¹⁾ Acta offic. consul. Sabbato post fest. st. Petri ad vincula 1577.

rzemieślnicy, jeden piekarz i jeden złotnik, którzy wszyscy razem płacili rocznie czynszu emfiteutycznego 13 złp. i 20 gr. Magistrat upoważniony do zarządu majątkiem szpitalnym, wypuścił Andrzejowi Amorttemu kupcowi lwowskiemu niektóre z tych gruntów za czynsz emfiteutyczny, zaś tegoż spadkobiercy (r. 1660.) sprzedali te grunta Zbigniewowi Bliskowskiemu, pułkownikowi król. armii i staroście żytomierskiemu, obowiązując go do płacenia czynszu szpitalowi⁵³⁾. Bliskowski zapisał te same grunta testamentem z dnia 13. listopada 1680. r. Stanisławowi Jabłonowskiemu, wojewodzie ruskiemu i hetmanowi koronnemu polskiemu, który do tych odziedziczonych gruntów dokupił w roku 1688. jeszcze 2½ łana, także do szpitalu należącego czynszownego gruntu od niejakiego Jakóba Chmielika, i przyjął w obec magistratu na siebie obowiązek płacenia szpitalowi z tak złożonej posiadłości swojej rocznego czynszu emfiteutycznego 35 złp. 15 gr., co też aż do św. Marcina roku 1694. zawsze uiszczane bywało. Odtąd ustaje płacenie, ale też i w aktach nie ma śladu o uczynionem kiedykolwiek upomnieniu. Kto zna stosunki, w jakich bywały majątki prywatne takich magnatów i jak je rządono, kto zna stanowisko hetmana wielkiego koronnego, nie tylko wyłącznie co do szpitalu św. Łazarza, ale i co do publicznych interesów kraju, jego nadzwyczajną i niezmordowaną czynność, jak je Zubrzycki z zachowanej w archiwum miejskiem przez niego w r. 1838. sygnowanej korespondencji prywatnej hetmana koronnego znać był powinien⁵⁴⁾, inaczej ztąd wnosić nie będzie, jak tylko że czynsz gruntowy emfiteutyczny płacony nie był. Odpowiedzialność zaś za niewypłacanie spada na prowizorów szpitalnych, na burmistrza i rajców wraz z 40 meżami, co w interesie szpitalu i miasta zaledwieby trudnościami podpadać mogło.

W czterdzieści lat później dopiero występują następcy w urzędzie z skargą przeciw spadkobiercom marszałka koronnego, mianowicie „*contra illustrissimum Annam de ducibus Sapiehy Jablonowska palatinam de Bractaw*“ o zapłacenie zaległego czynszu gruntowego emfiteutycznego w kwocie 1562 złp. 15 gr. (nie 1640 złp. jak podaje D. Zubrzycki). Rzecznik księżnej, uwzględniając zapadłe już zadawnienie, uczynił wniosek ugodny, aby, odstąpiwszy od procesu, przyjąć na siebie spłatę 300 złp., z obowiązkiem dalszego płacenia czynszu. Wniosek ten ze strony miasta bez oporu został przyjęty, i dnia 20. czerwca 1736. r. odebrał prowizor szpitalny Mikołaj Zietkiewicz kwotę 300 złp., którą według formy obustronnie uradzonej zakwitował kwitem⁵⁵⁾. Czynsze gruntowe za rok 1740. i 1741. zapłacone były na czasie, t. j. na dniu św. Marcina. Zaś w latach następujących znowu urosły czynsze zaległe, które w skutek zawartej dnia 15. maja 1784. r. ugody w kwocie 1491 złp. do szpitalu uiszczone zostały⁵⁶⁾. Ten sam grunt Jabłonowski z pałacem niegdyś, ostatecznie i dziś jeszcze służący za koszary dla wojska, zakupił c. k. zarząd wojskowy w r. 1832. Zresztą pozostały jeszcze przy szpitalu niektóre grunta Malickowskie, które dnia 10. lutego 1781. r. wypuszczono małżonkom Maciejowi i Helenie Białeckim na lat trzy⁵⁷⁾.

Cech miejski tkacki był właściwym bractwem kościelnym szpitalu św. Stanisława. Po przeprowadzeniu tego szpitalu do św. Łazarza, przeznaczono jego kaplicę dla gminy obrz. grecko-wschodniego lwowskiego⁵⁸⁾; ale to do skutku nie przyszło. Nabył tedy w r. 1793. Antoni Orłowski tę kaplicę⁵⁹⁾, oszacowaną wprzód, w drodze licytacji za 988 zł. reń. 11 kr., zaś dnia 20. października 1794. r.⁶⁰⁾ intabulowany został jako właściciel. Także budynek szpitalny, oszacowany wprzód, nabyła gmina miejska za 1600 zł. reń., a układ zawarty między miastem a szpitalem św. Łazarza intabulowany został w roku 1787. I te dwie kwoty złożono do funduszu zjednoczonego obecnie szpitalu św. Łazarza.

Zbudowanie kościoła przy szpitalu św. Łazarza odbyło się między rokiem 1619. a 1626.⁶¹⁾ Do pokrycia kosztów przyczyniło się bractwo różańcowe i inne osoby prywatne, między którymi Piotr (herbu) Jastrzębiec Milewski (z Łomży, nie kanonik lwowski). Kościół ten istnieje z tym samym użytkowaniem po dziś dzień. Kapłan szpitalny pobiera wyż wzmiankowaną, w roku 1834. wyznaczoną dotację, i obo-

wiązany jest co niedzieli i święta kazanie mówić i mszę świętą czytać, prócz tego w każdym tygodniu po dwie mszy odprawiać, chorych prebendarzów na każde zawołanie zaopatrywać przenajświętszym sakramentem, zmarłych pogrzebywać bezpłatnie, tudzież w dniu pogrzebu odczytywać mszę świętą, nakoniec wszystkich prebendarzów szpitalnych (obr. łac.) cztery razy do roku spowiadać i komunikować.

Pomienione obowiązki kapłana szpitalnego rozciągają się także na prebendarzów, w domu ubogich w realności sąsiedniej pod l. 26¼ od roku 1842. istniejącym umieszczonych pod zarządem lwowskiej komisji zakładu ubogich, której prezesem jest arcybiskup lwowski obrz. łacińskiego.

Za tak pomnożone czynności otrzymuje kapłan św. Łazarza w domu ubogich bezpłatnie pomieszkanie i opał, chociaż co do tego punktu dotąd nie zawarto układu między zakładem ubogich a szpitalem św. Łazarza. Prócz tego tenże kapłan obowiązany jest na pamiątkę założenia tego kościoła ustanowioną mszę św. odprawiać, zaco też pobiera kwoty przy fundacyi wymierzone, któryto dochód nie dołącza mu się do dotacyi. — Msze fundacyjne pochodzą po części z dawniejszych, po części zaś z nowszych czasów, t. j. przed r. 1772. lub po upływie tegoż roku; wszystkie łączą się z kapitałami, których celem były albo kościelne tylko nabożeństwa pamiątkowe, albo też rozdawanie jałmużny prebendarzom szpitalnym, według treści aktu fundacyi, lub w tegoż miejsce wydanego dokumentu, mianowicie rewersu tych, którzy kapitał fundacyjny jako pożyczkę otrzymali za czynszem zabezpieczonym na ich dobrach nieruchomości. lub też na prawach i pożytkach z dóbr im przypadających. Z tych dawnych fundacyj na msze dotąd tylko dwie uregulowano, czyli raczej na nowo podjęto i w życie wprowadzono, gdyż przez odszukanie pierwotnego kapitału fundacyjnego czynsze do pokrycia przypadających kosztów dostatecznymi uznane zostały⁶²⁾. Są to fundacye: Ojca Andrzeja Grudzieca z roku 1637. i Ojca Andrzeja Zagórskiego z roku 1664. — Reszta istniejących w nie małej ilości dawniejszych fundacyj na msze uważane są za zapomniane, a wyraźnie zastrzeżone kościelne amwersaryja nie bywają odprawiane, dlatego też każda fundacya lub jej opiekuństwo poprzestać musi na czytanej podczas każdej mszy modlitwie *pro benefactoribus* i *commemoratio defunctorum*. Każden taki kapitał fundacyjny ma swoją osobną historję, podpadał przypadkom, a nawet losowi szczęścia. Ich historję wykazać i wyszukać jest bardzo możolnem i utrudnionem zadaniem, a w wielu nawet razach bezskuteczne; nie dość bowiem, że hypoteki dziś po części już wykrytymi być nie mogą, gdyż przy poszukiwaniu gotowizny częstokroć znaczne zmiany wartości (dewaluacye) napotkać można, lecz i nakoniec do ogólnego wciągnięte funduszu szpitalnego, w nim, że tak powiem, nikną bez śladu.

Nowsze fundacye na msze znajdujemy w inwentarzach kościelnych, w którychto także zapisane są datki innych dobroczyńców kościoła lub szpitalu.

Szpital św. Łazarza jako zakład miejski nie posiada dotąd ani statutów, ani porządku domowego, zastępują je zwyczaje zaprowadzone.

Przy połączeniu trzech miejskich zakładów szpitalnych ustanowiony został osobny zarządca. Posada taka stała się potrzebną dla licznych czynności z powodu znacznej liczby ugód o grunta emfiteutyczne i dla uregulowania majątku fundacyi. Później jednak, mianowicie po przeprowadzonym w roku 1851. uwłaszczeniu gruntów, posada osobnego zarządcy stała się zbyteczną, i dla tego to miejsce nie obsadzone, lecz zarząd domu oddany komisji, składającej się z trzech wybranych przez radę miejską. Prawie równocześnie powstała także praktyka, iżby do szpitalu św. Łazarza wyłącznie tylko mieszczenie, t. j. tacy, którzy dostąpili prawa mieszczaństwa, i tychże żony i wdowy przyjmowane były. Rachunki i pisaniny tego zakładu prowadzi urzędnik rachunkowy domu ubogich za rocznem wynagrodzeniem pod bezpośrednim nadzorem pomienionej komisji. Zarząd majątku dóbr i kapitałów obrotowych nie zależy od tej komisji, gdyż te agiendy stoją pod wpływem dotyczących sekcji rady miejskiej, zaś magistrat jest tylko organem pośredniczącym przy przyjmowaniu spraw i wykonywaniu uchwał rady miejskiej.

Co do porządku domowego, znajdują się po pojedynczych dokumentach z dawnych czasów tu i owdzie ustanowienia, mające na celu utrzymanie porządku w domu. Tak n. p.: w orzeczeniu sędziów polubownych z dnia 30. września 1503. roku⁶³⁾ jest takie ustanowienie, iż kapłan szpitalny ma excesantów i burzycieli podać do ukarania prowizorowi, a jeśli ci okażą się niepoprawnymi, wydaleniu być mają z domu.

⁵²⁾ Registrat. fasc. 55. 10.

⁶³⁾ Arch. fasc. 283.

⁵³⁾ Z oryginalnego brulionu pozwu rajców przeciw księżnie Annie z Sapiechów Jabłonowskiej. Arch. m. Fasc. 24.

⁵⁴⁾ Arch. fasc. 654, 655 i 656, teraz oddział listów Lit. J.

⁵⁵⁾ Arch. fasc. 24.

⁵⁶⁾ Akt magistr. 696 z r. 1785. Akta szpitalów miejskich I. tom.

⁵⁷⁾ Arch. fasc. 24.

⁵⁸⁾ Rozporządzenie c. k. gubernium krajow. z d. 12. października 1787. licz. 23917.

⁵⁹⁾ Rozporządzenie c. k. gubernium krajowego z d. 22. stycznia 1787 r. l. 1595.

⁶⁰⁾ Arch. fasc. 24 i registr. magistr. 55. nr. tab. miej. dom. tom. XXIII. p. 565. Registr.

⁶¹⁾ Tom. XI. p. 173.

⁶²⁾ Arch. lib. doc. hosp. st. Lazari pag. 136.

Odzież po zmarłych w zakładzie prebendarzach przypadała zakładowi. W niektórych fundacyach na msze znajdujemy rozporządzenie, ażeby prebendarze szpitalni na mszę św. uczęszczali. W rachunkach napotykamy przykłady, gdzie opuszczającym szpital wyzdrowionym (w roku 1594.) wypłacono na rękę w gotówce po złp. 2, podług dzisiejszej waluty nieco więcej nad 2 reń. austriackie. Opróżnione pokoje w szpitalu wynajmowano skromnym sędziwym dziewczom,

a czynsze częstokroć w celu założenia kapitału, przez całe ich życie w rachunkach doliczane były.

W ogóle ze wszystkich istniejących dokumentów i aktów tych trzech szpitalów miejskich nabieramy przekonania, że zakłady te według zasady trzech Boskich cnót: wiary, nadziei i miłości, były założone, i od czasu założenia w duchu tychże cnót Boskich były zarządzane i utrzymywane.

Dokumenta i dyplomy.

Dokumenta w Dodatkach do Gazety Lwowskiej w latach 1851—1862. ogłoszone

przez ś. p. Aleksandra hr. Stadnickiego i Jana Wagilewicza, tudzież przez Karola Szajnochę i Franciszka Ksaw. Wolańskiego^o

(Dokończenie. — Obacz nr. 1., 2., 3. i 4. Dodatku nadzwyczajnego.)

Liczba porządkowa	Rok	Dokumentu treść	Dodatku		Liczba porządkowa	Rok	Dokumentu treść	Dodatku	
			Rocz- nik	Numer				Rocz- nik	Numer
137	1528	Zygmunt I. Kamienieckiego Marcina dzieciom dożywocie na dobrach Podkamień zostawia	1857	47, 49	155	1550	Tarnowski Jan powiększa pierwotną osadę miasta Tarnopola i urządza ją	1852	15, 16, 17
138	1529	Kobylański Jan, ordynację kobylańską: Draganowę, Głójsce, Kobylany, Łęki, Makowiska, Sulistrowę, synowi Mikołajowi ustępuje	1851	47	156	1550	Zygmunt August dozwala radzie miasta Przemyśla w sprawach spadkowych stosować się do plebisytu lwowskiego	1853	4, 5
139	1530	Zygmunt I. ponowienie przez Tomickiego Piotra praw XX. Duchakom krakowskim zatwierdza (Ob. r. 1528. l. p. 125)	1852	50—55	157	1550	Zygmunt August Komorowskiemu Janowi sołtystwo w Choczni wykupię pozwala	1856	14
140	1530	Zygmunt I. przywileje: Kazimirza W. z r. 1340. i Jana Olbrachta z r. 1494. Dobczycom potwierdza (Ob. l. p. 14 i 110)	1853	57, 58, 59	158	1550	Zygmunt August Stanisławowi z Tęczyna wieś Mosty na miasto przeistoczyć pozwala, i urządza je, nadając mu nazwę Augustów	1858	40—49
141	1532	Wzdowski Adam, przywilej Bala Mikołaja z roku 1493. na założenie wsi Trabowli czyli Semkowej-Woli i sołtystwa potwierdza (Ob. l. p. 109)	1854	1, 4	159	1553	Zygmunta Augusta przywilej na przeistoczenie wsi Obertyna na miasteczko Nikołów, Dzieciartowskiemu Maciejowi dany	1851	15
142	1532	Zygmunt I. oznacza granice wsi Nanowoy czy też Stebnika, przez szl. Michała założyć się mającej	1855	34, 35	160	1553	Zygmunt August wolność mieszczan Babie, Felsztyna, Liska, Mościsk, Przemyśla i Wiszni od cła od bydła objaśnia	1854	45, 46
143	1535	Zygmunt I. Sozani za Jaryłowice zamianę z r. 1392. potwierdza (Ob. l. p. 37)	1859	30, 31	161	1553	Bona królowa Staremu miastu (Staremu Samborowi) prawo magdeburskie przywraca, ustanawia dwa jarmarki i targ	1856	43, 44
144	1537	Zygmunt I. ponawia przywilej eksekucyjny i dotacyjny kościoła w Mościskach	1854	19, 20	162	1254	Zygmunt August zatwierdza przywileje z r. 1416. i 1537., tyczące się Stradca. (Ob. l. p. 59)	1852	41, 42, 43
145	1537	Zygmunt I. Władysława Jagiełły przywilej parochii w Stradcu się tyczący z r. 1416. potwierdza. (Ob. l. p. 59.)	1852	41, 42, 43	163	1554	Wypis z ksiąg ziemstwa lwowskiego, obejmujący poprzedni dokument (Ob. l. p. 162)	1852	41, 42, 43
146	1538	Tarło Andrzej obowiązki mieszczan chyrowskich względem dziedziców i nawzajem określa	1858	36—39	164	1554	Stadniccy Marek i Mikołaj dzielą się Zmigrodczyną	1853	35, 38
147	1539	Makary, biskup halicki, lwowski i kamieniecki, kapitułę przy cerkwi św. Jerzego we Lwowie ustanawia, dochody wyznacza i porządek kościelny wprowadza	1857	22	165	1554	Bony królowej przywilej względem Kąta pola w Sozani	1859	49, 50
148	1542	Zygmunt I. orzeka w sporze między władzą lwowskim i archimandrytą uniowskim	1853	49	166	1554	Zygmunt August przywilej powyższy potwierdza	1859	49, 50
149	1548	Akt rozgraniczenia między miastem Kętami i wsią Kozami	1855	19	167	1556	Zygmunt August potwierdza przywilej z r. 1595. tyczący się Kruszelnicy. (Ob. l. p. 41)	1857	40, 41
150	1549	Zygmunt August utrzymuje mieszczan bieckich przy wrębie do lasów królewskich	1851	45	168	1557	Zygmunt August potwierdza akt z r. 1515. tyczący się Przemyśla. (Ob. l. p. 121)	1855	12—15
151	1549	Zygmunt August Anastazemu Radziwiłowskiemu do końca życia godność archimandryty przy monasterze uniowskim zachowuje	1851	48	169	1557	Dziedzice olescy kuśnierzom oleskim ustawami cechowemi kuśnierzów lwowskich rządzić się pozwalają	1861	21, 22
152	1549	Zygmunt August potwierdza wyroki komisarzkie miasta Sanoka się tyczące	1853	41, 42	170	1558	Zygmunt August zatwierdza sprzedaż ogrodów w Leżajsku z rozkazu królowej Bony uskuteczoną	1852	48, 49
153	1549	Zygmunt August ustanawia w Krośnie wolny targ na mięso	1855	46	171	1558	Zygmunt August upoważnia Pileckiego Krzysztofa do wystawienia w Staromieściu leżajskim śpichlerza i do budowania statków	1855	5
154	1549	Makary, metropolita kijowski i halicki, potwierdza postanowienia biskupa halickiego Tuczapskiego Makarego względem założenia kapituły przy cerkwi św. Jerzego we Lwowie. (Ob. l. p. 147.)	1857	17, 19	172	1558	Achinger Zybałt Filipowi Wasilewiczowi plac pusty we Lwowie daje.	1856	24
					173	1559	Zygmunt August dokument z roku 1402. tyczący się Zarudec zatwierdza. (Ob. l. p. 50)	1859	27, 28, 29
					174	1562	Zygmunt August zatwierdza Krosnu prawo pod r. 1420. wyrażone. (Ob. l. p. 61.)	1853	50

Liczba porządkowa	Rok	Dokumentu treść	Dodatku		Liczba porządkowa	Rok	Dokumentu treść	Dodatku	
			Rocz- nik	Numer				Rocz- nik	Numer
175	1563	Sokołowski Krzysztof lustruje czyli rewiduje starostwo sanockie. (Dla uzupełnienia spisu rzeczy, na czele Dodatku z r. 1860. znajdującego się, wypisuje tu nazwy osad w spisie nieobjęte, w lustracji jednak przychodzące, i Nra. Dodatku, w których o nich mowa: Brzozów 41. Hulicz ob. Ulucz, Hruszówka 40, Jaćmierz 41. Lubatowa 40, Miejsce 40, Niebieszczany 43, Piella albo Pielnia 42, Rogi 40, Rymanów 41, Sanoczek 40 i 42, Strachocin 40, Stróża 40, Trzeźniów 40, Turzańskie 31 i 45, Ulucz 41. Wrocanka 40).	1860	1—3, 5—12, 14—27, 30—53	201	1587	Rada miasta Krosna zakazuje przetrzymywać żydów	1856	42
176	1569	Zygmunt August zatwierdza Krosnu wolność od osiedlania się żydów	1853	24	202	1591	Wypis z ksiąg z grodu sądeckiego zawierający dokument króla Stefana z r. 1578. o Piwniczny. (Ob. l. p. 195).	1859	5—13, 15
177	1569	Zygmunt August zakazuje urzędowi pobierać cło od Tarnopolan.	1853	6, 7	203	1591	Ostroski Konstanty Mańkowiezom wieś Oprór założyć pozwala	1857	11
178	1569	Zygmunt August potwierdza akt rozgraniczenia pod r. 1413. oznaczony. (Ob. l. p. 57.)	1853	12	204	1592	Zygmunt III. wyrok Zygmunta I. z r. 1542. pod l. p. 148 wspomniouy zatwierdza	1853	49
179	1569	Zygmunt August darowiznę Aichingera pod r. 1558. przytoczoną zatwierdza. (Ob. l. p. 172.)	1856	24	205	1594	Stadnicki Stanisław popostwo w Lisku sprzedaje	1852	1
180	1569	Zygmunt August w sporze Grzegorza biskp. ormiańskiego ze starszą ormiańską we Lwowie orzeka.	1857	44, 45, 46	206	1595	Plebiscyt miasta Biecz o spadkach, przywiankach, opravach, zapisach, testamentach i opiekunach	1856	1, 2, 4, 5, 6,
181	1569	Zygmunt August Staremu Samborowi przywileju od Bony danego używanie zapewnia i innych korzyści dozwala	1858	13, 14	207	1595	Zygmunt III. powyższy plebiscyt zatwierdza. (Ob. l. p. 206)	1856	1, 2, 4, 5, 6,
182	1570	Zygmunt August wciela probostwo dolińskie do kapituły przemyskiej	1851	33, 34	208	1596	Brzeska unia	1858	21
183	1570	Lustracja czyli rewizya dochodów ze skalskiego starostwa	1859	37—40	209	1596	Solikowski Jan Dymitr Jezuitom dwa place z budynkami we Lwowie daje	1858	34, 35
184	1570	Lustracja miasta Kołomyi	1861	23, 24	210	1597	Rada miasta Przemyśla ustawy kupcom uznawa	1855	21, 22, 24, 25
185	1572	Zygmunt August Broniowskiemu Sebastyan. wieś Szade dożywociem daje.	1856	49	211	1598	Świadcetwo Rady miasta Sanoka o prawie na wolny targ na mięso	1855	50
186	1572	Cikowski Mikołaj daje Gizowskiemu Janowi pola na Posadzie sanockiej za szkody zrządzone przez założenie stawu, wystawienie młyna i zajęcie gruntów	1862	18	212	1599	Gomoliński Stanisław klasztor Bernardynów w Sokalu funduje	1857	31, 32, 34, 36, 38
187	1574	Henrykowi Walezemu Krośnianie przysięgę wierności składają	1852	29	213	1600	Zygmunt III. fundacyę powyższą zatwierdza. (Ob. l. p. 242)	1857	31, 32, 34, 36, 38
188	1574	Henryk król orzeczenie Zygmunta Augusta z r. 1569. (Ob. l. p. 180) potwierdza	1857	44, 45, 46	214	1601	Zygmunt III. ustawy z r. 1597. kupcom przemyskim zatwierdza. (Ob. l. p. 210)	1855	21, 22, 24, 25
189	1576	Stefana króla przywilej na jarmarki i targi w Rudniku	1854	34, 35	215	1601	Rada miasta Lwowa dla czeladzi murarskiej bractwo i przepisy ustanawia.	1857	26, 27
190	1576	Stefan król Niemojewskiej Barbarze dożywocie na Celejowie i Uwisłem daje	1855	41	216	1601	Swoszowscy Jan i Małgorzata Dominikanom lwowskim wieś Borki i część Jaśnik zapisują	1858	19, 20
191	1577	Stefan Batory Zygmunta I. przywilej z r. 1519. kupcom lwowskim zatwierdza. (Ob. l. p. 124).	1854	12, 13, 15	217	1602	Wyrok komisarski w sprawie między radą miejską i pospółstwem Przemyśla	1856	32, 33
192	1578	Stefan król Potockim na jarmarki, targi i śrótownie mięsa w Potoku daje	1851	26	218	1602	Zygmunt III. zatwierdza wyrok z r. 1602. pod l. p. 217 wyrażony	1856	32, 33
193	1578	Stefan król przywilej Zygmunta I. z r. 1530., Dobczyce się tyczący, potwierdza. (Ob. l. p. 140).	1853	57, 58, 59	219	1603	Zygmunt III. zastrzega Krosnu pierwszeństwo do dzierżawy młynów, i dozwala drzewa na ich naprawę	1852	36
194	1578	Wypis z ksiąg grodu sądeckiego zawierający przywilej na założenie Piwniczny z r. 1348. (Ob. l. p. 16).	1859	5—13, 15	220	1605	Maciejowski Bernard kaplicę św. Benedykta na Lasocie do klasztoru XX. Duchaków krakowskich wciela	1858	32, 33
195	1578	Stefan król powyższy wypis grodzki zatwierdza. (Ob. l. p. 194).	1859	5—13, 15	221	1605	Zygmunt III. wypis grodzki z r. 1585. o Trzeboszowicy czyli o Woli zarzyckiej potwierdza. (Ob. l. p. 200)	1859	18—20, 22—24
196	1578	Stefana króla przywilej na założenie wsi Trzeboszowicy czyli Zarzyckiej Woli	1859	18—20, 22—24	222	1608	Zygmunt III. Filipowiczów przy parochii we Wróbliku zachowuje	1859	36
197	1579	Stefan król ustanawia w Starym-Samborze jarmarek i skład naczyńa glinianego dla podgórskiej okolicy	1859	4	223	1609	Zygmunt III. Szade i Trzeźniów Witowskiemu Stanisławowi w dożywocie daje.	1857	12
198	1583	Stefan król Prosińskiej Krystynie na wójtostwie w Borku dożywocie zapisuje	1856	8, 9	224	1611	Zygmunt III. Swoszowskiemu Janowi na gruntach wsi Zalesie miasteczko Janów założyć pozwala	1856	15, 16, 17
199	1583	Stefan król miastu Augustów (Mosty) urządzenie i wolności różne nadaje	1858	40—49	225	1613	Rada miasta Augustowa (Mostów) cechowi szewskiemu ustawy nadaje	1851	19, 20
200	1585	Wypis z ksiąg grodzkich korceńskich, obejmujący dokument z roku 1578. o Trzeboszowicy czyli Woli zarzyckiej. (Ob. l. p. 196)	1859	18—20, 22—24	226	1613	Zygmunt III. w Przeworsku trzy jarmarki ustanawia	1851	46
					227	1614	Swoszowscy Jan i Elżbieta kościół w Janowie uposażają	1853	20, 22
					228	1614	Zygmunt III. zakaz przetrzymywania żydów w Krośnie potwierdza. (R. 1587. l. p. 201)	1856	42
					229	1615	Zygmunt III. Adamowi Wiktorowi pełnoletność przysądza	1853	18
					230	1616	Zygmunt III. cechowi szewskiemu w Augustowie (Mostach) ustawy z r. 1613. zatwierdza. (Ob. l. p. 225)	1851	19, 20
					231	1616	Zygmunta III. przywilej na założenie miasteczka Uliny (Ulanowa), na jarmarki i targi, dany Ulińskiemu Stanisławowi.	1853	60
					232	1618	Zygmunt III. wciela probostwo szczyrzenieckie do kapituły lwowskiej	1853	63
					233	1619	Szyszkowski Marcin kaplicę Falkowskich w Dobzycach z dotacją plebanowi oddaje	1856	22
					234	1622	Ostrogska Teofila krajników, kniaziów i gromadę w Tuchli swobodami obdarza	1857	16
					235	1622	Zygmunt III. wzywa szlachtę ziemi przemyskiej do wykonania wyroku ba-		

Liczba porządkowa	Rok	Dokumentu treść	Dodatku		Liczba porządkowa	Rok	Dokumentu treść	Dodatku	
			Rocznik	Numer				Rocznik	Numer
236	1624	nicyi przeciw Stadnickim Zygmuntowi i Stanisławowi	1857	35	264	1640	Sieniawska Katarzyna kuśnierzom oleszyckim ustawy cechowe potwierdza	1861	6, 7
237	1626	Stadnicki Aleksander cechowi tkackiemu w Niemirowie ustawy ponawia	1853	62	265	1644	Derszniakowa Katarzyna popóstwo w Iskani przedaje	1853	2
238	1627	Dożywocia r. 1528. na dobrach Podkameniu zostawionego potwierdzenie przez Zygmunta III. (Ob. l. p. 137.)	1857	47, 49	266	1644	Władysław IV. przywilej z r. 1462., tyczący się Uhuowa, zatwierdza (Ob. l. p. 92.)	1854	9, 10
239	1627	Zygmunt III. w Krasnogórze, czyli w Krzywcu jarmarki i targi ustanawia	1853	48	267	1644	Gołuchowski Piotr i Stadnicka Ewa układają się o granicę dzierżaw Suchej-Woli i Wrocowa	1855	51, 52
240	1628	Dokumentu z r. 1530., Augustowa czyli Mostów się tyczącego, potwierdzenie przez Zygmunta III. (Ob. l. p. 199.)	1858	40—49	268	1644	Władysław IV. układ poprzedzający potwierdza. (Ob. l. p. 267.)	1855	51, 52
241	1629	Dokumentu z r. 1550., Augustowa czyli Mostów się tyczącego, zatwierdzenie przez Zygmunta III. (Ob. l. p. 158.)	1858	40—49	269	1644	Mniszek Stanisław Bonifacy szlachtę w Łozinie od stróży i łowów uwalnia	1855	45
242	1629	Przywilej Ligęzie Mikołajowi na pobieranie w Sędziszowie myta grobelnego i mostowego przez Zygmunta III. dany	1851	49	270	1644	Władysław IV. dziesięciny z Wolicy przez Swoszowskiego nadanie kościołowi zimnowodzkiemu potwierdza, dziesięcinę z Suchej-Woli i meszne ze wsi obydwóch przydaje, wrębu w lasach dozwala	1858	27, 28
243	1629	Zygmunt III. Stadnickiej Magdalenie wybraniectwo w Jodłowej właścicielowi oddać nakazuje	1854	49	271	1644	Władysław IV. braci Tupiaków przy wybraniectwie we Wróbliku zachowuje, wrębu, wódkę palić i piwo warzyć pozwala	1859	41
244	1630	Konieczpolski Stanisław miastu Brody prawa pierwotne potwierdza	1858	50, 51	272	1645	Władysław IV. braci Tupiaków przy wybraniectwie we Wróbliku zachowuje, wrębu, wódkę palić i piwo warzyć pozwala	1859	41
245	1630	Blacharze lwowscy, ustawy cechowe sobie ustanawiają	1861	42	273	1645	Wypis z ksiąg ziemskich lwowskich, zatwierdzenie układu Gołuchowskiego i Stadnickiej z r. 1644. zawierający. (Ob. l. p. 268.)	1855	51, 52
246	1633	Rada miasta Lwowa, ustaw powyższych wykonywania dozwala	1861	42	274	1649	Władysław IV. uwolnienie szlachty w Łozinie z r. 1644. potwierdza. (Ob. l. p. 269.)	1855	45
247	1633	Władysław IV. Szezurowi przywilej na sołtystwo w Choczni, na wrąb do lasów i t. d. zatwierdza	1853	53	275	1649	Jan Kazimirz zdunom w Poteliczu ustawy cechowe zatwierdza	1853	27
248	1634	Władysław IV. potwierdza przywilej na sołtystwo w Choczni, na wrąb do lasów i t. d. zatwierdza	1857	50, 51	276	1653	Jan Kazimirz zatwierdza ustawy cechu czapniczego w Samborze	1853	47
249	1634	Władysław IV. pewną realność do szpitalu św. Stanisława we Lwowie należącą, z pod władzy miejskiej i staroemskiej pod władzą duchowną oddaje	1854	12, 13, 15	277	1653	Jan Kazimirz przywilej z r. 1634., kupców miasta Lwowa się tyczący, potwierdza. (Ob. l. p. 248.)	1854	12, 13, 15
250	1634	Władysław IV. x. Zawadzkiemu Iwanowi na parochię w Ożanie prezenty potwierdza	1855	18	278	1653	Milewski Stanisław zachowany przy łanie wybranieckim w Grynwałdzie	1854	30
251	1634	Władysław IV. x. Zawadzkiemu Iwanowi na parochię w Ożanie prezenty potwierdza	1855	7	279	1657	Jan Kazimirz tkaczom drohobyckim ustawy cechowe potwierdza	1854	26, 27
252	1634	Firlej Henryk klasztorowi tynieckiemu Brzostek przywraca, i Januszko-wie część oddaje	1858	30	280	1659	Milewski Stanisław upoważniony do odstąpienia prawa na łan wybraniecki w Grynwałdzie na rzecz Gadowica Wojciecha i Katarzyny z Wolskich	1854	30
253	1634	Władysław IV. Iwanka i Andrzeja w posiadaniu łanu wybranieckiego w Wyszatycach utrzymuje	1859	32	281	1659	Jan Kazimirz szpital w Iskani gruntem uposaża	1853	2
254	1635	Władysław IV. akt rady lwowskiej z roku 1730. zatwierdza. (Ob. l. p. 245.)	1861	42	282	1660	Jan Kazimirz, wybraniectwo w Jodłowy Brzeżańskiemu Alexandrowi na rzecz Janiszowskich ustąpić pozwala	1853	27, 28
255	1635	Władysław IV. żydów leżajskich przy dawnych posiadłościach i prawach zachowuje	1854	8	283	1660	Jan Kazimirz zatwierdza pismo Skarszewskiego Stanisława. kilku mieszkańców wsi Derożowa w używaniu gruntów zachowujące	1853	55, 56
256	1635	Mniszek Stanisław bractwu męki Pańskiej we Lwowie grunt pod kościółek daje	1858	31	284	1660	Jan Kazimirz Posicaninowi i Bouwiczowi wybraniectwa w Żukotynie posiadanie zapewnia	1858	22
257	1635	Władysław IV. powyższą darowiznę gruntu zatwierdza. (Ob. l. p. 255.)	1858	31	285	1662	Jan Kazimirz do Papieża list, względem kanonizacyi św. Kunegundy królowy	1855	33
258	1636	Władysław IV. dokument z r. 1605. o Trzeboszowicy czyli Zarzyckiej Woli potwierdza. (Ob. l. p. 221.)	1859	18—20, 22—24	286	1663	Mniszek Jan darowiznę gruntu pod monaster św. Jana we Lwowie zatwierdza	1861	38, 39
259	1637	Zamojsey Tomasz i Katarzyna potwierdzają ustawy cechu krawieckiego w Tarnopolu	1855	8, 9	287	1663	Jan Kazimirz akt poprzedni zatwierdza	1861	38, 39
260	1637	Władysław IV. opatruje szpital św. Ducha w Wieliczce, jałmużną z szybu Daniłowicz	1852	35	288	1667	Jan Kazimirz dozwala Janiszewskim ustąpić wybraniectwa w Jodłowy na rzecz Kajanów	1852	46, 47
261	1638	Konieczpolskiego Stanisława uniwersał o uwolnieniu Lwowa od stanowisk wojskowych	1856	50	289	1669	Michał król plebanowi w starym Samborze szynkować pozwala, a z żup naznacza sól	1857	28, 29
262	1638	Władysław IV. uniwersał powyższy zatwierdza	1856	50	290	1670	Jan Kazimirz przywilej z r. 1611. na założenie Janowa potwierdza. (Ob. l. p. 224.)	1856	15, 16, 17
263	1640	Władysław IV. monasterowi w Domaszowie posiadanie gruntów, odprawienie prazników, osadzanie poddanych i wybór ihumena zapewnia	1859	48	291	1671	Michał król akta z r. 1663. (l. p. 285 i 286) zatwierdza	1861	38, 39
		Nadanie łanu wybranieckiego Maciejowi Kiparskiemu w Grynwałdzie po Janie Zduńskim	1854	30		1672	Połubiński Alexander Hilary młyny królewskie w Łomazach młynarzom do użytku oddaje	1855	36, 37

Liczba porządkowa	Rok	Dokumentu treść	Dodatku		Liczba porządkowa	Rok	Dokumentu treść	Dodatku	
			Rocz- nik	Numer				Rocz- nik	Numer
292	1673	Michał król powyższe czasowe na wie- czystość przedłużyć posiadanie . . .	1855	36, 37	321	1699	August II. przywilej Jana III. z r. 1676. (Ob. l. p. 295) i wyrok urzędu miejskiego krośnieńskiego co do wy- brańectwa biało-brzeskiego z r. 1699. potwierdzając, zachowuje wybrańców przy wybrańectwach	1859	44
293	1674	Jan III. Kantelego Bonifacego krako- wianina do stanu rycerskiego wynosi	1861	35, 36	322	1700	August II. Baworowskiemu Szymonowi dobra Łosznów w dożywotne używa- nie daje	1857	52
294	1675	Skarszewski Stanisław młyn w Torczynowicach z 5 ćwierćmi pola i innymi użytki daje	1855	47	323	1700	Wypis z ksiąg grodz. trembowelskich, obejmujący powyższy przywilej	1857	52
295	1676	Jan III. wybrańców we wsiach Głowi- enka, Haczów, Krościenko, Sucho- dół, Trześniów, Wróblin i Wrocanka przy wybrańectwach i swobodach zachowuje. (Ob. r. 1699. l. p. 321.)	1859	42	324	1701	August II. Karczewskiemu Józefowi prawo dożywotnie na Sokolnikach na inne osoby przenieść pozwala	1858	4, 5
296	1677	Jan III. karczmarza w Rozdziałowicach przy karczmie i ćwierci Janu zachowuje	1855	3	325	1705	Mniszek Józef sołtysom z Wróblina ćwierć pola puszcza	1859	45
297	1677	Jan III. młynarzew w Łomazach przy nadaniach z r. 1672. i 1673. zachowuje. (Ob. l. p. 291 i 292.)	1855	36, 37	326	1706	Rozborskiego Wojciecha do Lit- winkiewicza Stanisława list względem sukienek złocistych do obrazu Matki Boskiej (jak się zdaje w Zarszynie)	1857	25
298	1677	Jan III. zatwierdzenie darowizny gruntu we Lwowie z r. 1671. ponawia. (Ob. l. p. 290.)	1861	38, 39	327	1706	August II. potwierdzając przywilej Zygmunta Augusta Baworowskiemu Wacławowi na Horodnicę, Sólkowie i Sorocko dany, pozwala te wsie Ba- worowskiemu Szymonowi odzyskać . .	1860	4
299	1678	Jan III. Czumię Stanisława, Sliwę Marcina i innych przy wybrańectwie w Pławie zachowuje	1854	35	328	1710	August II. Sadowskiego Renalda kasz- telanem brzeskim mianuje	1856	51
300	1679	Jan III. Kamińskiemu Janowi wójtostwa ćwierć w Gwoźdźcu na rzecz Łopuszańskiego ustąpić pozwala	1855	31	329	1712	August II. Sadowskiemu Renaldowi starostwo sądowe w Słomimie nadaje	1856	52
301	1680	Jan III. parochii w Dworcach posia- danie duchownym ubezpiecza	1853	54	330	1713	August II. wiela probostwo wielkie do akademii krakowskiej	1851	18
302	1680	Jan III. w Lipnicy 5 jarmarków i targ ustanawia	1855	26	331	1713	Fryderyk August Sadowskiemu Renaldowi list bezpieczeństwa daje	1856	32
303	1680	Jan III. przywilej Janowa się tyczący z r. 1670. zatwierdza. (Ob. l. p. 289.)	1856	15, 16, 17	332	1718	August II. Sadowskiego Leonarda na sejmik powołuje	1856	52
304	1680	Jan III. potwierdzając miastu Stary- Sambór przywileje z r. 1553., 1569., 1579. i 1638. szczególnie a wszyst- kie inne ogólnie, objaśnia niektó- rych ustępy, ustanawia jarmarek i wyznacza pastwisko	1862	15, 16, 17	333	1719	August II. Sadowskiego o wejściu kró- lewicza w związku małżeńskie z do- mem austriackim zawiadamia	1856	52
305	1682	Stadniccy: Wiktorzyn, Teresa, Onu- fry, Franciszek i Józef ustawy cecho- we tkaczy niemirowskich z r. 1624. potwierdzają. (Ob. l. p. 236)	1853	62	334	1720	August II. przywilej z roku 1680., Janowa się tyczący, zatwierdza. (Ob. l. p. 303)	1856	15, 16, 17
306	1682	Jan III. przywilej żydom leżajskim słu- żący z r. 1635. potwierdza	1854	8	335	1722	August II. Sadowskiego Ignacego pod chorągiew wzywa	1857	6
307	1684	Jan III. Tupiakowi Janowi wybrańectwa we Wróbliku na rzecz synów ustąpić pozwala	1859	43	336	1723	August II. Rybińskiemu Jakubowi Zygmuntowi wieś Białą na miasteczko przeistoczyć pozwala	1851	35, 42, 43
308	1685	Jana III. przywilej na jarmarki i targi w Tartakowie, dany Szczęsnemu Potockiemu	1854	17	337	1724	Sobieski Jakób Ludwik nadania Jana III. dla cerkwi w Hołubicy i dla Bazylianów w Podhorcach potwierdza i pomnaża	1852	12
309	1685	Jan III. własną fundacyę Bonifratrów we Lwowie zatwierdza	1856	36-41	338	1724	August II. Wiktorowi Adamowi przy- zwolenia daje do ustąpienia dożywo- cia na Mszance	1853	23
310	1687	Jana III. potwierdzenie dokumentu z r. 1591. o Piwniczny. (Ob. l. p. 203)	1859	5-13, 15	339	1726	August II. dokument z r. 1687., ty- czący się Piwniczny, potwierdza. (Ob. l. p. 310)	1859	5-13, 15
311	1690	Jan III. przywilej z r. 1638., Doma- szowa się tyczący, potwierdza. (Ob. l. p. 262)	1859	48	340	1727	Augusta II. przywilej na założenie Kutkorza (Maryanowa), na prawo mag- deburskie i na targi	1853	51
312	1690	Jan III. jarmarki i targi w Kolbuszowy ustanawia	1861	25	341	1729	August II. zatwierdzenie z r. 1649. ustaw cechowych zdmom potelićkim ponawia. (Ob. l. p. 274)	1853	27
313	1693	Jan III. Sadowskiego Renalda w Brze- ściu pisarzem ziemskim mianuje	1856	50	342	1729	Wypis z ksiąg grodz. sanockich do- kumentu z r. 1705. o Wróbliku. (Ob. l. p. 325)	1859	45
314	1694	Potwierdzenie przywilejów o Augusto- wie (Mostach) z r. 1627. i 1628. przez Jana III. (Ob. l. p. 239. i 240)	1858	40-49	343	1732	August II. potwierdza wcielenie probostwa szczyrzeckiego do kapituły lwowskiej z r. 1618. (Ob. l. p. 232)	1853	63
315	1694	Jan III. dożywocie na starostwie leżaj- skim przelać dozwala Potockiej An- nie na syna i synowę	1859	51	344	1732	Klemens XII., papież, względem pry- masa Szembeka Stanisława poleca nominata krakowskiego Lipskiego Jana	1857	23
316	1695	Rycka Macieja wdowa z synami zachowana przy łanie wybrańectwem w Grywałdzie	1854	33	345	1732	August III. dożywocie na starostwie leżajskim przelać dozwala Potockiemu Józefowi na syna	1859	52
317	1698	August II. Łopuszańskiemu Grzegorzowi wójtostwa w Grąziowy część daje	1856	21	346	1735	Sobieski Jakób Ludwik pustosze- niu lasów hnidyczowskich tamę kładzie	1857	41
318	1698	Marya Kazimira królowa kuśnierzom w Olesku wykonywanie ustaw cecho- wych z r. 1537. zatwierdza	1861	21, 22	347	1735	Wypis z ksiąg grodzkich sanockich do- kumentu z r. 1608. o Wróbliku. (Ob. l. p. 222)	1859	36
319	1699	August II. Bajków Matyasza i Grzegorza, tudzież Krzakowiczów Wawrzyńca i Jana przy wybrańectwie w Woli raniszowskiej zachowuje	1854	35	348	1737	August III. sołtysów we Wróbliku przy wybrańectwie zachowuje	1859	46
320	1699	August II. wybrańców w Wyszatycach przy swobodach zachowuje	1859	33	349	1740	Potocki Józef gminie żydowskiej w Tarnopolu różne swobody nadaje	1854	51

Liczba porządkowa	Rok	Dokumentu treść	Dodatku		Liczba porządkowa	Rok	Dokumentu treść	Dodatku	
			Rocznik	Numer				Rocznik	Numer
350	1742	Augusta III. przywilej na dziewięć jarmarków w Urbanicach (Lutowskich)	1854	36	371	1760	August III. llniekim półtora łanu wójtostwa i łan pusty w dożywotnie używanie daje we wsi llniku	1856	7
351	1743	Hrycykowie. Franciszek, Andrzej i Stanisław, przy posiadaniu łanu wybranieckiego w Grywałdzie zachowani	1854	33	372	1761	Cystersi mogiłscy Kalużyńskim grunt w Rybitwach emfiteutyicznie puszczają.	1858	29
352	1746	Augusta III. przywilej na przeistoczenie Obertyna na miasto, na jarmarki i inne swobody	1854	41	373	1762	Wypis z ksiąg grodzkich sandomirskich dokumentu z r. 1754. o wybraniectwie w Jastkowicach. (Ob. l. p. 362)	1854	36
353	1746	Wielopolski Hieronim zachęca mieszkańców Strzyżowa do odbudowania się na pogorzeliiskach	1856	46	374	1762	August III. wójtostwa w Szumiaczu ustąpić pozwala Szezawińskiej Marcie na rzecz Szezawińskiej Kunegundy i Strzeleckiego Kaspra	1856	34
354	1748	August III. przypuszcza Ewę Wiktorową do prawa dożywotniego na Mszance	1853	31	375	1765	Stanisław August przywilej z r. 1682. żydom leżajskim służący potwierdza. (Ob. l. p. 306)	1854	8
355	1748	August III. wybrańców we wsiach Dębno, Giedlarowa, Jelna, Kuryłówka, Staromieście, Wierzawicach, i w mieście Leżajsku przy wybraniectwach zachowuje	1854	36, 37	376	1766	Stanisław August przywilej, Biały się tyczący z r. 1723., potwierdza. (Ob. l. p. 336)	1851	35, 42, 43
356	1748	August III. potwierdza dokument z r. 1726. o Piwniczny. (Ob. l. p. 339)	1859	5—13, 15	377	1766	Stanisława Augusta przywilej na założenie miasteczka Peczeniżyna z jarmarkami	1854	30
357	1749	August III. zakazuje wójtowi z Piwniczny żydów do miasteczka sprowadzać	1859	5—13, 15	378	1766	Stanisław August nadanie z r. 1753. Jazłowiecowi swobód potwierdza. (Ob. l. p. 339)	1855	42, 43
358	1751	Dekret referendarski w sprawie między sołtysami w Wyszatycach, Gizowskimi a Czechowskim	1859	34	379	1766	Stanisław August potwierdza przywileje Piwniczny się tyczące z r. 1748. i 1749. (Ob. l. p. 356 i 357.)	1859	5—13, 15
359	1753	Poniatowscy, Stanisław i Kazimierz, miastu Jazłowiec różne swobody nadają	1855	42, 43	380	1766	Stanisław August nadanie ustaw szewcom jazłowieckim z r. 1753. potwierdza. (Ob. l. p. 260)	1861	10, 11
360	1753	Poniatowski Stanisław cechowi szewskiemu w Jazłowiec ustawy daje	1861	10, 11	381	1767	Hrycyków Marcina, Jana i Walentego przy łanie wybranieckim w Grywałdzie zachowanie	1854	33
361	1754	Augusta III. dla Poniatowskiego Stanisława na targi w Zaleszczykach przywilej	1854	18	382	1767	Stanisław August wybraniectwo w Wyszatycach Gizowskim przyznaje	1859	35
362	1754	August III. wybrańców przy gruntach wybranieckich w Jastkowicach zachowuje	1854	36	383	1773	Potocki Wincenty żydom w Stanisławczyku prawa zatwierdza	1855	10
363	1754	August III. kilka osób w posiadaniu wójtostwa w Potoku wielkim zachowuje	1855	44	384	1774	Klemens XIV. papież, Karwosieckiego Piotra koadjutorem biskupstwa w Bakowie mianuje	1858	2
364	1755	August III. zachowuje wybrańców przy wybraniectwie w Torczynowicach	1855	48	385	1774	Mniszech Jerzy na parochię w Wróbliku prezentę daje	1859	47
365	1755	El Hadzi Ahmeta Deftedara z Chocima do Potockiego Joachima dwa listy	1857	20	386	1778	Wypis z metryk koronnych aktu z r. 1414., tyczącego się Jabłonowa i Podhajec. (Ob. l. p. 58)	1855	49
366	1757	August III. wybrańców w Padwi i Jaślanach przy wybraniectwach zachowuje	1854	37	387	1781	Wypis z ksiąg grodzkich trembowelskich dokumentu z r. 1740. żydom tarnopolskim służącego. (Ob. l. p. 349)	1854	51
367	1759	Stadniccy Aleksander i Juliana ustawy cechowe tkaczy niemirowskich z r. 1614. potwierdzają. (Ob. l. p. 236)	1853	62	388	1785	Wypis z metryk koronnych lustracji starostwa sanockiego z r. 1565. (Ob. l. p. 175)	1860	1—3, 5 12, 14 27, 30—32
368	1759	August III. Gołuchowskiego Józefa cześnikiem chełmieńskim mianuje	1853	14	389	1786	Wypis z metryk koronnych dokumentu z r. 1535. o Jaryłowcach i Sozani. (Ob. l. p. 143)	1859	30, 31
369	1759	August III. dokument z r. 1694. o Augustowie (Mostach) potwierdza. (Ob. l. p. 314)	1858	40, 49	390	1790	Leopold II., cesarz, ustanawia w Muszynie sześć jarmarków	1855	32
370	1759	August III. Olszewskim i Motowidle karczmarstwo z polami w Prusach daje	1861	27					